

הפטרת תצוה

ספר יחזקאל, פרק מג

וְאַתָּה בָּנָּאָם הַגָּד אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת-הַבַּיִת וַיַּכְלְמוּ מְעוּנוֹתֵיכֶם וּמְדָרוֹתֵיכֶןֶת: יְאֵן אַסְנְכָלְמֹו מִכֶּל אֲשֶׁר-עָשָׂו צוּרַת הַבַּיִת וַתְּכַוֵּנְתוּ וּמוֹצָאֵיו וּמוֹבָאֵיו וּכְל-צָוֹרְתָנוּ וְאֶת כְּל-חַקְתָּיו וּכְל-צָוֹרְתָנוּ [צָוֹרְתָנוּ] וּכְל-תּוֹרְתָנוּ [תּוֹרְתָנוּ] הַזָּעָם אָזָעָם וְכַתֵּב לְעֵינֵיכֶם וַיִּשְׁמְרֵז אֶת-כְּל-צָוֹרְתָנוּ וְאֶת-כְּל-חַקְתָּיו וַעֲשֵׂו אָזָעָם: יְבָזֵעַ תּוֹרַת הַבַּיִת עַל-רָאשׁ הַהָר כְּל-גָבְלֹו סְבִיב | סְבִיב קָדוֹשׁ קָדוֹשים הַפְּהָזָאת תּוֹרַת הַבַּיִת: יְגַדֵּלְהָ מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאַמּוֹת אַפְּמָה אַפְּמָה וְטֻפֵח וְלִיקָה אַפְּמָה וְאַפְּמָה-רַחֲבָה וְגַבּוּלָה אֶל-שְׁפַתָּה סְבִיב זְרַת הָאָחָד וְזָה גַבּ הַמִּזְבֵּחַ: יְד וַיְמִילֵק הָאָרֶץ עַד-הַעֲזָרָה הַפְּנִיחָתָזָה שְׁפִיטִים אַמּוֹת וְרַחֲבָה אַפְּמָה אַחֲת וַיְמִקְרָבֵר הַקְּטָלָה עַד-הַעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה אֶרְבֶּעָ אַמּוֹת וְרַחֲבָה חָמָה: טו וַיְמִירָא אֶרְבֶּעָ אַמּוֹת וַיְמִירָא אֶרְאַיָּל [וַיְמִירָא אֶרְאַיָּל] וַיְלַמְּעֵלָה הַקְּרָנוֹת אֶרְבֶּעָ: טז וַיְהִיאָרָאיל [וַיְהִיאָרָאיל] שְׁתִים עַשְׂרָה אָרְךָ בְּשְׁתִים עַשְׂרָה רַמֵּבָה רַמֵּבָה אֶל אֶרְבֶּעָת רַבְעָיו: יז וַיְהִיאָרָאיל אֶרְבֶּעָ עַשְׂרָה אָרְךָ בְּאֶרְבֶּעָ עַשְׂרָה רַמֵּבָה רַמֵּבָה אֶל אֶרְבֶּעָת רַבְעָיו וַיְהִיאָרָאיל סְבִיב אַזְתָּה חָצֵי אַפְּמָה וַיְמִקְרָבֵר אַפְּמָה-סְבִיב וַיְמִלְתָּהוּ פָנּוֹת קָדוֹם: ייח וַיֹּאמֶר אֱלֵי בָנָאָם כַּה אָמַר אֱלֹהִים יְהֹוָה אֱלֹהִים קָדוֹם הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם קָעָשָׂתָנוּ לַהֲעֵלוֹת עַלְיוֹן וְלַזְוָק עַלְיוֹן: יט וַיְנִתְתָּה אֶל-הַכְּמֻנִים הַלְוִים אֲשֶׁר הַס מִלְּרָע צָדָק הַקְּרָבִים אֱלֵי נָאָם אֱלֹהִים יְהֹוָה לְשֹׁרְתָנִי פָר בָּרְבָּר לְמִטְאָת: כ וַיְקַחְתָּ מִדָּמוֹ וַיְנִתְתָּה עַל-אֶרְבֶּעָ קְרָנוֹתָיו וְאֶל-אֶרְבֶּעָ פָנּוֹת הַעֲזָרָה וְאֶל-הַגְּבוּל סְבִיב וַחֲטָאת אַזְתָּו וַכְּפָרָתָה כְא וַיְקַחְתָּ אֶת הַפָּר

המחלאת ושרפו במקד הבית מוחץ למקודש: כב ובזום השמי פקריב
שעיר-עיזים תמים לחטאת וחטאוי את-המזבח כאשר חטאוי בפר:
כג בכלותך מחתא פקריב פר בובקר תמים ואיל מוחצאו תמים:
כד והקרבתם לפניך יהוה והשליכו הקהנים עליהם מלך והעליהם אוטם
עליה ליהוה: כה שבעת ימים תעשה שעיר-חטאת ליום ופר בובקר ואיל
מוחצאו תמים יעשה: כו שבעת ימים יכפרוי את-המזבח וטהרו אותו
ומלאו ידו [nidio]: כז ייכלו את-הימים והיה ביום השמיין והלאה יעשוו
הקהנים על-המזבח את-עולותיכם ואת-שלמייכם ורצאי אתכם נאם
אדני יהוה: